

netop paa det Synspunkt, som det forekommer mig, at selve Forslagsstillerne af Loven have ønsket at staa paa, nemlig Synspunktet: Kystsikring, og ikke overlade ethvert Spørgsmaal om, hvilke Genstande og i hvilket Omfang Forbudet skal gælde, til Synsmændene i begge Instanser. Naar man ikke vil være med til det — og jeg hørte nu, at den ærnde Ordfører (Sv. Høgsbro) fraraadede Forslaget — er det mig klart, at man dermed tilsigter noget andet end Kystfredningsbestemmelser. Saa tilsigter man at hindre og besværliggøre et saadane Forbuds Tilvejebringelse, og jeg tror ikke, det gaar an. Det gaar ikke an for vore Kyster i Fremtiden. Jeg er, som sagt, fuldstændig overbevist om, at vi snart ville komme til at gaa videre, navnlig i den Retning, jeg begyndte med at antyde, at ogsaa almindelige offentlige Autoriteter maa have det i deres Haand at rejse Spørgsmaalet om Kystsikring paa længere Strækninger. Jeg vil derfor tillade mig at anbefale Vedtagelsen af de ærede Medlemmers Ændringsforslag Nr. 1, som — jeg gentager det — altsaa indeholder en tydelig Udtalelse af, at man kun vil saadanne Foranstaltninger, som ere fornødne af Hensyn til Kystens Fredning og intet andet.

Den anden Undtagelse, som Forslagsstillerne gøre, fra dette almindelige Synspunkt om Kystfredning, indeholdes i Ændringsforslag under Nr. 3, som ligeledes giver en almindelig, en generel Regel, som Synsmændene ikke kunne fravige, nemlig den, at et Forbud om Borttagelse af Sten omfatter ikke løse Smaasten, som opsamles med Hænderne. Saadanne løse Sten skulle altsaa i hvert Tilfælde være undtagne fra et Forbud, som Synsmændene give, selv om Synsmændene erkende, at Tilstedeværelsen af saadanne Smaasten er en Del af Kystsikringen. Jeg anser ogsaa denne Undtagelse fra Reglen for ganske uforvarselig, og jeg gør det saa meget mere, som jeg er overbevist om, at i mange Tilfælde er det netop disse Sten, som udgøre den bedste Sikring for Kysten. Umiddelbart ved Strandbredden ligger der som oftest et Lag af smaa runde, glatte Rullesten. Vi erindre det alle sammen fra den Gang, vi som Drengene løb og badede paa Stranden, hvor glat og svært det var, at komme ud over dem. De ligge der som en fuldstændig Brolægning langs Kysten, og der er ingen Tvivl om, at af alle Værn for vore Kyster er intet saa solidt, som denne glatte Dossering, der ligger der umiddelbart i Vandskorpen. At fjerne

denne Dossering, som jeg kaldte den, vil medføre den største Fare ved fremtidige Angreb paa Kysten. Under dette Lag ligger der Sand, og De vide, hvorledes det skylles fra det ene Sted til det andet. Derfor anser jeg dette Lag af disse forholdsviis smaa Sten for at være af allerstørste Betydning for vore Kyster. Nu hører jeg imidlertid ved en Afbrydelse under den ærede sidste Talers (Bertelsen) Foredrag — det var en Afbrydelse fra det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage) — at man ikke synes at være paa det rene med, hvor langt denne Regel rækker, om den skal omfatte baade Forstrand og Kyst. Det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) mente, at det gjaldt baade for Forstrand og Kyst; det benægtedes underhaanden af det ærede Medlem for Fredensborg, og han vil altsaa, antager jeg, opfatte det saaledes, at fordi Ændringen stemmes ind i Slutningen af Paragraffen, der handler om den faste Kyst, skulde denne Regel kun gælde selve Kysten. — Jeg kan ikke tænke mig, at det alligevel er Forslagsstillerens Mening, thi i det Tilfælde opnaas jo ikke, hvad jeg antager, Forslagsstillerne tilsigtede dermed, nemlig at skabe Adgang for den Trafik, der nu antager stærkere og stærkere Former: at samle disse runde Rullesten, som bruges i Porcellænsfabrikationen til at knuse Porcellænsjorden med, og er det kun den faste Kyst, det gælder, hvad bliver saa Følgen deraf? Saa bliver Følgen den, at det ogsaa er Ejerens Sag at disponere over disse Sten, thi paa Kysten er hans Ejendomsret jo dog ganske utvivlsom. Jeg antager derfor, at det er Forslagsstillerens Mening hermed, at det skulde omfatte baade Kyst og Forstrand (*Ordføreren* (Svend Høgsbro): Naturligvis!). Vell! det gælder altsaa baade Kyst og Forstrand; de Herrer Forslagsstillere synes altsaa ikke selv at være enige derom. Men naar det er Meningen, kan jeg ikke andet end saa indtrængende, jeg formaar, lægge de høje Medlemmer af dette Ting paa Sinde ikke at vedtage en saadan Bestemmelse, thi jeg forsikrer Dem: De kunne intet farligere foretage Dem over for vore Kyster, end faa denne Dossering af de smaa Sten fjernet, og hvilken Virkning og hvilke Følger det kan have, ere vi i dette Øjeblik ikke i Stand til at overse. Jeg vil altsaa tilraade at følge de af 21 Medlemmer stillede Ændringsforslag, thi kun derigennem stiller man sig klart og tydelig paa Kystfredningens Side og overlader de paagæl-